

Mooi en geïnspireerd Weihnachts-Oratorium

Ned. Herv. Gemengd Koor Hardinxveld-Giessendam, Dordts Kamer Orkest, Nico D. Blom, orgel en solisten o.l.v. Niels Kuijers. Gehoord: 2 december in Bethlehemkerk, Papendrecht

GER VAN DER TANG
PAPENDRECHT

★★★★☆

Zes jaar geleden voerde het Nederlands Hervormd Gemengd Koor Hardinxveld-Giessendam Bachs Weihnachts-Oratorium uit in de Grote Kerk te Sliedrecht. Ditmaal bracht het koor dit meesterwerk - zoals in het programmaboekje te lezen viel - een deur verder: naar Papendrecht. In het licht van het Kerstverhaal een mooie gedachte.

In, uitgerekend, de Bethlehemkerk leidde Niels Kuijers zaterdagavond een mooie, geïnspireerde uitvoering van dit Kerst-oratorium. Met een voortreffelijk zingend koor, in het feestelijke 'Jauchzet, frohlocket' en het dynamische 'Herrscher des Himmels' niet minder dan in de koralen. De sopranen mogen in het hoge register nog wat meer geprofileerd klinken. In hun 'duetten' met de bas (nrs. 7, 38, 40) zongen zij overigens prachtig.

Voortreffelijk was ook de ba-

lans tussen het koor en het met elan spelend Dordts Kamer Orkest, waarin dit keer de houtblazers extra opvielen. Zo bijvoorbeeld de prachtige begeleiding van hobo, althobo en fagot in 'Er ist auf Erden kommen arm' (nr. 7).

De bijdrage van de zangsolisten was niet optimaal. De bas-bariton Donald Bentvelsen leek niet geheel gedisponeerd, waardoor de majestueuze aria 'Grosser Herr' teleurstelde, terwijl de sopraan van Jenny Haisma pas volledig tot bloei kwam in 'Flösst, mein Heiland', de aria met de 'dubbele echo' van een koorsoliste en hobo.

Joost van der Linden bleef de obstakels van de coloraturen in de tenor-aria's niet zonder moeite de baas, maar hij was expressief én welluidend in zijn recitatieven. Prachtige zang hoorde het publiek van de alt José Scholte in 'Schlafe, mein Liebster' en vooral in 'Schliesse, mein Herze', begeleid door een indrukwekkende vioolsolo en cello- en orgel-continuo. Een van de hoogtepunten van de avond.

Voor een ander hoogtepunt zorgde het koor met een excellent gezongen 'Fallt mit Danken' (nr. 36) dat door het joyeuze aandeel van de twee hoornisten een extra feestelijk tintje kreeg.